

BÁRDOS B. ARTHUR

Ötágú sípszó

erdőkről – vizekről – egekről

BELÉPŐ

A SCHWARZWALD

SŰRŰJÉBE

Zöld mankóikkal a domb oldalán
bukdácsolnak föl-le a girhes-gethes
juhar- szilva- nyárfák s alul a csalán
méregkeveri önmagát a nedves
földön az ég csurom szívaccsal terhes

tolókecsin gördül a klinika
köszvényes keze- büttykös lábaujja
s a folyosók tapadó mélabúja
rád települ: sűrűn nyálazó súlya
(jaj) elcsigáz – beleragadsz csiga?

toronyban élsz a kivágott tető
üvegszemére száll a felhőtajték
a levegő csupa fészek-redő
a madaraknak láthatatlan hajlék
hol vagy honos Achillesz-sarkú balfék?!

a látvány

erdő erdő sűrű erdő
nos uram mon cher mein Herr
ez egy másik világot kesergő –
fenyőillatos tűpárnán
lázít viharra (ébren nem mer)
zilált rongyaiba foszló felhő –
... erdő: orthopéd főorvost vallat
(hírbedt Fekete hírnévre hallgat)
szélszaggatta fái között járván
szemembe kapar a komor látvány
csonka keze-lába Kővér páfrány
révül a redves vállú partra
hiába leselkedik gyatra
pupillával a cseppfolyékony nyár
Schwarzwald black forest foret noir

Bach / Bächlein

... és vízbe hűtött titkot hord el a patak
 hétpecsétetes (tabu) habú minden adat
 néha megárad (de nem szárad)
 sose fárad el (sose fáradt)
 Bachot csobogtat kőbillentyűkön
 a könnyű ujjgyakorlat és külön-
 külön csillámlik át improvizált
 dallamú zongorán a patakocská-
 Bächlein Szobámba szűrődik kivált
 ha nyitott ablakomon át az éj
 puha neszeit mossá el a locska
 felszín vívizű fecsegése –
 szikkad a kór (a szívárgó veszély)
 szúrágta csontjainkban és e
 csacsogó csermely álmom szerves része

tetőablak

bujócska nap – a paraván mögül
 széllökete pályán női báj: röpiül
 duzzadó mellekkel a felleg
 szexy jelenség amint jelleg-
 zetes kék dobogójáról a lát-
 határt magához öleli Najád
 vagy sellő – ultramarin mélység-
 be vetíti vágyát s hogy semmi kétség
 se férjen hozzá már feszes vitorla
 hús vásznaként iramlík játszi korbá
 mely a Fantázián túl földereeng
 de sosem volt Csupa ég... csupa csend...
 Tetőablak – költők alatta ülve
 s mégis: szilárd léghajómból „pro forma”
 sem rímelheterem át magam az úrbe

a kúra

Es hat uns sehr gefreut – nyekergett
 Bad Ischl sétányain Ferenc Jóska
 amíg császári talpával taposta
 híg alkonyának fényét Feleselget
 ez az áde – az Uferpromenade
 a mai erdőúttal ahol járok
 s a buzgó patak harsány vizű árok
 kacsint föl síkos kavicsmosolyával

*bő ásványvízű a közeli távol
Kneipp kedvére való gyógyfüves kúra
hideg-meleg zuhany s diétás koszttal
„bis hundertzwanzig” előzékeny asztal
ne hajthassa senki fejét a búra
Es hat mich sehr gefreut – mondanám Péters-
völgyi hangsúllyal: remélem megértesz*

KILÉPŐ

A SCHWARZWALD

SŰRŰJÉBŐL

*felhőt lukaszt a nap (örök harag)
mankóerdők ragaszkodnak a földhöz
és patakom (kié?) kőbe harap
viaskodása tolókoksin üldöz
fülkagylóm idegfolyosóin át –*

*nem hangzik el a búcsúszerenád
ha eltűnök: nincs se pénzem se posztom
midőn álmaimat folyvást kifosztom
(megtagadom elásva rejtett kincsem
magam előtt) A Schwarzwald peremén*

*Sehonnai vár hogy magához intsen
s bevallja nyíltan – sántít a remény
Egy csíz füttye alvad az esti csendbe
kilóg a napi divatból a fény
az ég cippzárát húzza föl merengve
s mert késő van – pakkol a jövevény*

1994 május 27 – június 3, Peterstal